إِنَّ لِهَذِهِ الْبَهَائِمِ أَوَابِدَ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ، فَمَا نَدَّ عَلَيْكُمْ مِنْهَا فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا

از رافع به خَدیج رضی الله عنه روایت است که می گوید: با رسول الله صلی الله علیه وسلم در ذوالحلیفه بودیم که مردم گرسنه شدند، در این هنگام، تعدادی شتر و گوسفند به غنیمت گرفتند، راوی می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم در صفوف آخر قافله بود، مردم شتابزده تعدادی از گوسفندان مال غنیمت را ذبح کردند و دیگ ها را نصب کردند، اما رسول الله صلی الله علیه وسلم دستور داد تا دیگ ها را واژگون کنند، آنگاه مال غنیمت را تقسیم کرد و ده گوسفند را برابر با یک شتر قرار داد، یکی از شتران غنایم فرار کرد، برای گرفتن آن سعی و تلاش فراوانی بعمل آمد، اما همه را عاجز کرد و نتوانستند او را بگیرند و تعداد اسب های ما کم بود، از اینرو یکی از حاضران تیری بسوی شتر فراری پرتاب کرد و او را از پا درآورد، سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِنَّ لِهَذِهِ الْبَهَائِمِ أَوَابِدَ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ، فَمَا نَدَّ عَلَيْكُمْ مِنْهَا فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا»، «بعضی از این چارپایان وحشی می شوند، هرگاه حیوانی از دست شما رم کرد با آن چنین کنید»، گفتم: ای رسول الله، احتمالاً فردا با دشمن روبرو می شویم و اکنون با خود چاقو نداریم. آیا بوسیله استخوان ذبح کنیم؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «مَا أَنْهَرَ الدَّمَ، وَذُكِرَ اسْمُ الله عَلَيْهِ، فَكُلُوهُ، لَيْسَ السِّنَّ وَالظُّفْرَ، وَسَأُحَدِّثُكُمْ عَنْ ذَلِكَ، أَمَّا السِّنُّ: فَعَظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفْرُ: فَمُدَى الْحَبَشَةِ»، «هر چیزی که خون را جاری سازد - می توان بوسیله آن ذبح کرد - و اسم الله بر آن گرفته شود از آن بخورید، بجز دندان و ناخن؛ چون دندان استخوان است و ناخن کارد حبشی ها می باشد».

[صحیح] [متفق علیه]

رافع به خَدیج رضی الله عنه خبر می دهد که صحابه همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم در مکانی به نام ذوالحلیفه بودند و مردم زیاد گرسنه شده بودند، در حالی که چهارپایان زیادی را به غنیمت گرفتند؛ و قبل از تقسیم شدن آنها در بین مجاهدان، تعدادی از آنها را ذبح نمودند و دیگ ها را نصب نمودند بدون این که از رسول الله صلی الله صلی الله علیه وسلم اجازه بگیرند؛ این درحالی بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم در صفوف آخر لشکر مسلمانان بود؛ و درحالی نزد آنان آمد که دیگ ها را بر پا کرده بودند، پس دیگ ها را با داشته هایش واژگون کرد، آنگاه مال غنیمت را تقسیم کرد و ده گوسفند را برابر با یک شتر قرار داد، یکی از شتران غنایم فرار کرد، برای گرفتن آن سعی و تلاش فراوانی بعمل آمد، اما همه را عاجز کرد و نتوانستند او را بگیرند و تعداد اسب های ما کم بود، از اینرو یکی از حاضران تیری بسوی شتر فراری پرتاب کرد و الله متعال شتر را متوقف نمود.، سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: بعضی از این چارپایان اهلی خصلتی دارند مانند خصلت چارپایان وحشی، هرگاه حیوانی از دست شما رم کرد با آن چنین کنید. رافع گفت: احتمالاً فردا با دشمن روبرو می شویم و بیم داریم که به لب سلاح مان آسیبی برسد، و نیاز مبرمی برای ذبح داریم، در حالی که اکنون با خود چاقو نداریم. آیا بوسیله استخوان ذبح کنیم؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:هرچیزی که خون را جاری کند و همراه ذبح بسم الله گفته شود، خوردن از گوشت آن جایز است؛ به استثنای ذبح کردن با دندان و ناخن، و پیرامون آن به شما می گویم: چون دندان استخوان است، و ناخن یکی از ابزارهای است که کفار حبشه به آن ذبح می کنند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/2984